

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marți, Joia și Sâmbăta

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Article nepublicate nu se învoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

O arzătoare problemă

Sinodul arhidiecezan din anul 1916, a decretat următoarele: «Consistorul arhidiecezan este îndrumat a lua măsurile necesare, dace nu mai curând, îndată după sosirea păcii mult dorite, ca toate comunitățile bisericești să fie vizitate prin bărbați din centru sau din provincie, cari venind în contact intim cu poporul, prin *conferențe și cântări religioase*, să-l măngă, să-l îndrepte și să-l întărească în lupta vieții, în credința străbună și în alipirea față de biserică strămoșească. Aceste apostoli să fie simple, curate și lipsite de semnele deșertăciunilor lumesti».

Ce vrea să zică concluzul sinodal? Ne spune, că nu prin dogmatism se ridică psihicul mulțimii și nu dela masa verde are a se face creșterea poporului, ci prin descindere în mijlocul mulțimii, ca să i se cunoască pasurile și toate ranele de care suferă, punând totdeauna alifie pe ranele ce se constată și în măsura cerută de gravitatea boalei, tocmai acolo unde se cuvine să fie aplicată.

«Cine este între voi omul dela care de va cere ful său pâne, au doară piatră și va da lui, și de va cere pește, au doară șerve și va da lui» — zice Scriptura (Mt. 7. 9–10). Așa s'ar întâmpla cu creșterea dela masa verde a poporului: nici când nu s'ar pune mâna unde se cade a se pune și nu s'ar lega nici rana, care de fapt trebuie legată.

Acesta e motivul psihologic, care determină la procedere *misionară*, pe cei ce pretind moralizarea poporului prin organizarea misiunilor religioase. De prezent toate gazetele noastre sunt pline de articole ce pretind activitatea misionară dela noi, servitorii altării.

Nu intenționez a preveni deciziunile Consistorului ce le va lua în executarea decisului sinodal. Cauza cea mare nu se servește în critici și imputări. Cauzele mari numai insuflețirea și devotamentul publicului le poate urni.

Firul, de unde trebuie pornit și cum trebuie mers înainte — cu bucurie constată — s'a aflat. Revelația a venit. O fiică a României mari, doamna Sanda Mateiu, ni-a dat firul în preafumosul articol: «Re-nașterea bisericii noastre — Drumuri nouă», apărut în Nr. 4 al Tel. Român.

Se scriu multe prin gazetele noastre, și se scrie bine. Puține scrisuri împrumută însă deliciul ce l-am avut eu, citind șirele doamnei Sanda Mateiu. Nu vorbele frumoase m'au impresionat, ci felul practic de a se organiza *misiunile* în biserică noastră.

Să se înființeze în Sibiu niște cursuri biblice pentru tineretul nostru, la care să fie încurajați a luă parte mai cu seamă teologi și chiar preoți, — zice d-sa, apoi ne arată cum ar trebui procedat, ca în câțiva ani să avem «cu ajutorul lui Dumnezeu nu numai o mișcare *sistemantic* organizată, dar poate chiar un institut biblic românesc».

Subscriu cu amândouă mâinile și aştepț ca ideea trup să îmbrace, pentru că în întreprinderi mari, cum e și aceea a refacerii poporului, numai procedările cu deplină pricepere și sistematic conduse ne pot ajuta. Misiuni isolate și fără sistem propriu au fost la noi și sănt și astăzi, dar reușita lor nu ne satisfacă tocmai din motivul, că li-a lipsit până acum *generalitatea și uniformitatea* în procedare.

In zădar îmi pun bunăoară eu umărul la o stâncă să o răstorn, pentru că nevenindu-mi în ajutor și alții, și nepunându-și umerile spre a putea fi mișcată stâncă, eu singur cu puterile debile nici când nu o voi urmă din loc, — cel mult o lovitură de ciocan, ori o urmă lăsată în pământ de va arăta locul unde am muncit.

Congresul preoțesc, convocat pentru 20 Februarie în Sibiu, care are în punctul 6 din convocare «Problema propagandei religioase», stă în fața unei mari datorințe, ce trebuie a o indeplini.

Tare cred că propunerea doamnei Mateiu va fi primită întreagă. E timpul. Nu ne mai putem lăsa în grija sortii, ca până acum. Sectari, de tot felul, ne iau pe dinainte. Ei lucrează și ne răpesc turma.

Dar nu spre a recomanda propunerea amintită am prins peana în mâna. Propunerea se recomandă ea prin sine.

Șirele de față mi le dictează mai ales temere, că cei 10—15 ani, cât timp se contemplă să a trece până să avem și noi «institutul biblic românesc», sănt prea mulți. Timpul e lung și punând, în aplicare *misiunile* numai după 15 ani, poate să nu se mai pună la loc ceeace s'a perdu în lungul răstimp. E bine să ne îndreptăm privirile spre viitor, dar nu trebuie să perdem din vedere nici prezentul, care pretinde dela noi intensivă lucrare la regenerarea poporului.

Se poate lucra cu bun succese și în prezent. Se poate, cu alte cuvinte, satisface hotărârii sinodului arhidiecezan și înainte de a avea «institutul biblic». Iată ce ne spune doamna Sanda Mateiu că a facut d-sa: «Cu toate piedecile grozave ce le-am întâmpinat în decursul vremilor anormale ce am trăit, am căutat să lucrez în direcția unei *redeșteptări religioase*, propovînd evangelia prin sate și orașe din

Țară și din Basarabia, vorbind în școale, săli publice și biserici».

Care va să zică misiunea o pot porni și persoane singuratice, dacă au râvnă apostoliei. Din succesele ce s'au obținut în Țară și Basarabia, adeca în ținuturile pe unde a propovîduit doamna S. M. cuvântul divin, pricepem că d-sa are vocația și râvnă necesară. Ce e de dorit acum? Să înceapă și în părțile noastre turneu! În mitropolia noastră sănt cred bărbați și femei, cari ar imita-o. Având exemplul, pe doamna Dr. Mateiu, oastea mică la început, din ce în ce va spori, iar dușmanii vorperi pregătindu-se astfel terenul ce trebuie să-l ocupe la timpul său «institutul biblic românesc».

Drumuri nouă se vor croi în biserică noastră, când și femeile se vor înrola sub steagul ei religios și moral.

Incepul se poate face chiar din prijeul congresului preoților. Abia așteptăm noi preoți momentul să fim martori și ascultători ai primei conferențe religioase ce se va ține din prijeul aceluia congres.

Vasile Gan, protopop.

Sărbătorirea începutului de mărire al Neamului Românesc

Veacuri de-ărandul am fost desmășteniți prin afurisite pravili ungurești cu peceti împăratești, de puțină de a sărbători cu cinste și sfîntenie momentele mai însemnate din viața neamului. A trebuit să tăinuim sentimente, să ne îngrădim gura, să murim de arsura dorului după manifestarea slobodă a vieții și simțirii cu adevarat naționale. A trebuit să îndurăm tăcuții, și să ne chinuim viața în alvie de tot îngustă cu coturi de primejdie și cu prăpăstii de istovnică nimicire.

Din motivele acestea nici nu putea să ne surprindă izbucnirea în cadre atât de strălucitoare sărbătorirea zilei de 24 Ianuarie, în care s'au clădit temeiurile veșnice ale României Mari de astăzi.

Da, a fost o măreată manifestare a sentimentelor naționale, a sentimentelor de cucernică admirare față cu izbăvitorul act al Unirii Principatelor și față de creatorii României de eri, stârcea de granit a României de azi.

Dacă de dimineață pașnicii locuitori ai Sibiului au fost anunțați prin glas de bucium și de fanfare, că ziua de azi înseamnă o mare sărbătoare în viața sufletească a Românilor. — Pe la orele 10 strada Măcelarilor era de nestăbatut: batalioanele de vânători, școlari și lume multă. În spațioasa catedrală, unde se slujia un «Te Deum» prin arhimandritul vicar-arhiepiscop Dr. E. R. Roșca, arhimandritul Iustinian, protoereii: M. Voilean, Dr. I. Stroia, L. Triteanu, Dr. G. Proca, Dr. V. Stan și diacon Costea, era capul ofițerilor în frunte cu viteazul fiu al Ardealului generalul Moșoiu, generalul Panaiteșcu și generalul Dabija, consiliul dirigent în frunte cu premierul Dr. I. Maniu, prefectul județului,

oficienții orașului și reprezentanții tuturor instituțiilor.

De pe amvon protopopul Dr. I. Stroia a rostit o înșuflare cuvântare despre însemnatatea zilei arătând cu inimose îndemnuri drumul cel bun pe care purceând fișecare Român va contribui cu măsură plină la realizarea tuturor aspirațiilor românești la înălțarea și împărtăcirea neamului.

In stradă, după slujba divină, Generalul Moșoiu Încunjurat de statal major și de membrii consiliului dirigent, trece în revistă batalioanele de vânători, toate compuse din viteji, parecă aleși pe sprâncenă și într-o lină ireproșabilă adresându-le următoarea vorbire:

Ostaș! Astăzi se împlinesc 60 de ani de când țările Române Muntenia și Moldova, frați de același grai și de același sânge, despărțite de vitregia vremurilor și au întins mâna și unindu-se pentru totdeauna au pus temelia României mari.

Cei mai de frunte bărbați ai noștri s-au luptat pentru înfăptuirea ei. Veșnică le fie amintirea.

Dar hotarele României unite atunci nu cuprindeau întreg neamul românesc. Milioane de frați se aflau încă sub stăpânire streină. Vouă vă fost dat să săvârșiți pentru vecie unirea deplină, înfăptuită pe o clipă de cel mai mare dintre Voivozii noștri. Vouă vă fost dat să nimiciți hotarele nedrepte din Carpați și dela Prut. Voi ați pecetuit cu sânge unirea cea mare și adevărată, unirea românilor de pretutindeni sub același steag, sub același Rege.

Dușmanii seculari și unirii românilor se svârcolește în spemele morții, și cantă prin întrigă, ură și atacuri mișești să zădărnică unirea noastră. Dar valurile dușmane se vor sfârâma de pepturile voastre ca de o stâncă de granit.

Acum când în lirigile hotare ale marii Români sărbătorind unirea, cea dintâi, aceea care a înfăptuit România de azi, gândul să năsește îndrepente spre acela care vă adus la luptă și îsbândă spre cel mai înțelept și viteaz dintre Regi și din adâncul inimii să strigăm: Traiască Maiestatea Sa, Regele Ferdinand.

Din strada Măcelarilor lumea se transpoartă în piața cea mare — (Traian Moșoiu) — unde trupele fac o splendidă defilare pe când îscușitul aviator Savu (de origine din Medis) surprinde lumea cu cele mai îndrăznețe și frumoase virajuri.

La seminarul «Andrei» s'a sărbătat ziua Unirii Principatelor românești asemenea cu solemnitate cuvenită. Corul elevilor a cântat cântece naționale și s'a declamat prezii de înșuflare iar profesorul V. Păcală a arătat pe aleș roadele binefăcătoare ale Unirii întâmplate acum 60 de ani, adresându-se de încheiere elevilor cu următoarele preafrumoase cuvinte:

Și acum, iubiți elevi, priviți în jurul vostru și bucurați-vă din toată inima, că-i țara voastră această Românie mare! O țară imensă și bogată, pe care Dumnezeu a presărat toate minunile și peste care și-a revărsat toate bunătățile și toate bogățile, o țară care se întinde din Marea neagră și stepe e Rusiei și până în valurile Tisei și ale Dunării, sub soarele bland și fecund al Orientului, — o țară cum nu mai sunt altele în lume. Unde pe întinsurile Europei sunt munți mai plini de atâta bogății miniere, păduri mai nepătrunse, păduri cu păsuni mai minunate, dealuri cu livezi și podgorii mai îmbelsugate.

Unde și pe ce tărâmuri sunt râuri și mări cu pescării mai bogate ca ale României vechi, unde sunt câmpii mai largi și mai mănoase ca la noi, holde mai aurite ca în Basarabia, Bănat, în Muntenia și în văile Ardealului.

Nu-i, de sigur nu-i în toată această Europeană mare o țară mai frumoasă ca țara noastră. Si cerul ei, și pământul ei, și câmpul cu florile, și cu lanurile cele nesfârșite cu aurul lor scliptor și codrii cei bătrâni, cu variata lor vegetație... toate, toate sunt atât de minunate și strănoastre nestimate mărgăritare ale grădinilor de vrajă.

Și pe deasupra tuturor acestora stă un popor bun și bland și înzestrat de Dumnezeu sfântul cu atâta din darurile sale, în fruntea lui un Rege înțelept și o Regină încununată cu toate podoabele mintii și ale inimii, mândre vîrstare crăiești înfloresc în preajma tronului, purtate și încălzite la inima unui popor întreg. Cu adevărat nici Mircea cel Bătrân, nici Stefan cel Mare și sfânt, nici Mihai Viteazul n'au avut

cât are Ferdinand I; nici un stăpânitor al Românilor n'a fost tare ca Domnul c-lor 14 milioane de români. În curând României mari puțin îl mai rămâne de răvnit pe acest pământ.

Noi din generația mai veche, Ardeleni, Munteni și Moldoveni, primii plini de o înțelegere adâncă unii în ochii a'lor. În ochi umizi de lacrimile fericirii, și împletim, de deasupra micilor griji pământesci, aceleași gânduri îna'te, mărete. Întrevedem prin vremuri, avântată pe culmi, plină de fală și glorie, o națiune aleasă printre c-lealte, națiunea românească. Tu tinere al vremii de azi, tu poate nu te poți pătrunde atât de profund de însemnatatea acestui lucru mare. Dar ai să vezi tu, ce sfântă și cucernică simțire îți va cuprinde sufle'ul tău. Îți va încâlzi graiul tău, când peste 50 de ani vei spune tinerimii de atunci:

«Eu am fost aco'o la praznicul cel mare al unirii, am văzut cu ochii acea sfântă bucurie a unui neam căruia i-a fost dat să-si realizeze deplin visul de veacuri, să îndplinească voința lui D-zeu, care a hotărât în Sfaturile sale ca poporul român să-si ia locul printre mariile popoare ale lumii în anii măntuirii 1918 și 19.

In piața cea mare să strâns poporul și soldații la joc și veselie. Joi duoa' prânz până în asfintișul sărelui, muzicile militare au cântat tineretului dornic de joc. Si s'a încins hora unirii și s'a jucat cu foc ardeleană și învârtita de-ți era mai mare dragul să privești isbuințarea aceasta nestingerită a vieții pline de sănătate. Chiar și aviatorul îndrăzneț Savu juca sus în undele albastre hora ba chiar și învârtita.

Asociația pentru literatura română și cultura poporului român, cu concursul Corului Reuniunii noastre de muzică condus de dl Ionel Crișanu și al orchestrei militare conduse de măestru de capellă Dvorak, a întocmit cu prilejul aniversării a 60-a a Unirii Principatelor române în sala Teatrului sibian un mare festival literar și muzical.

Programa bogată, în conformitate cu importanța zilei, a acestui festival, s'a deschis prin măreață compoziție a neuitatului măestru Jacob Murășanu: *Uvertura Ștefan cel Mare*, executată cu deosebită îngrijire de orchestra lui Dvorak.

S'au rostit, în această seară, trei discursuri: Un cuvânt introductiv, de președintul Asociației, dl A. Bârseanu; Discurs comemorativ, de părintele protopop I. Lupuș, și Pentru ce am intrat în răsboi? de dl general Gheorghe Dabija.

Dl Bârseanu, într'un resumat istoric al trecutului nostru, a amintit viața marilor figuri ale românilor, și felul cum au știut ei să se lupte pentru libertățile lor: Cu jertfe de sânge, cu muncă desinteresată și cu entuziasm nesfârșit. Calea vitezei armate române, care se găsește acum în mijlocul nostru, au pregătit-o lucrarea îndelungată desfășurată de: preoți, învățători, istorici, oameni politici, militari și alți bărbați, cari au știut înțelege durerea și visul neamului. Vorbitul scoate în sfârșit la iveală vrednicia marelui Rege și augustei Regine, cari s'au identificat deplin cu interesele poporului românesc.

Părintele protopop Lupuș, arătând fazele prin care trece dezvoltarea libertății, accentuează ideea creștinismului, care a contribuit în deosebi la scuturarea jugului tiraniei. Aduce laude meritatei Franței, care n'a dat în trecut, și ne dă astăzi ajutor viguros întru realizarea dorințelor noastre de libertate. Oratorul face o frumoasă asămânare între unirea scurtă înfăptuită de Mihai Viteazul și între unirea înfăptuită astăzi. Pe vremile lui Mihai, care făcuse cu spada unirea țărilor, împrejurările nu erau nici de cum favorabile pentru a produce unitatea într-o națiune; astăzi însă, de o parte conștiința noastră națională este deplin pronunțată, de altă parte statele aliate și-au pus în programul de muncă și liberarea popoarelor subjificate.

Intr-o expunere simplă și firească vorbește generalul Dabija despre cauzele, care ne-au mănat în răsboi. Se ocupă, în câteva cuvinte, cu ultimele trei răsboi ale României, și așează:

1. Răsboiul independenței (1877/78); 2. Răsboiul onoarei (1913) și 3. Răsboiul unirii (1916—1918). În acest din urmă, români cu forțele proprii au izbutit să fiină în loc pe un mare general german, pe Mackensen, care avea sub comanda sa trupe cu mult mai numeroase. Rușii n'au trimis ajutorul promis; ci, cu întârziere, au sosit abea 36 mii (în loc de 200,000)

de oameni, cari dela o vreme au refuzat să înainteze. Ardelenii luptători în șirurile armatei române, zice generalul, au dat dovadă prin fapte, că români voesc unirea tuturor românilor într-o singură țară. Laudă calitatele militare ale soldaților din Ardeal.

Toate aceste trei admirabile discursuri, care sperăm să le putem publica în întregime, au fost ascultate cu cel mai mare interes și primite cu ovăzii furtunoase.

Dl Tiberiu Moșoiu, unul dintre redactorii tinerei reviste mult promiștoare *Crai Nou*, a recitat cu rar talent versurile *Câtră Pace* ale prea curând dispărutului poet Cerna.

Car corurile în xte, dirigate de dl Ionel Crișanu, ne-au fermecat de nou prin cântecele compozitorilor români Porumbescu, Tempea și N. Popovici.

Deșteaptă-te Românel cantică cu acompaniamente de orkestră, și taboul alegoric Mihai Viteazul, au întregit armonia festivalului din teatru.

Jocuri naționale

Talentatul societar al teatrului Național V. Valentinian a improvizat cu vitejii vânători o serată plăcută în sala cea mare dela Unicum. În fața unui public prea numeros pentru sala Unicum, aoareci pe scenă grupuri de chipișe fețiori, arătându și îscușință și măiestria în diferele jocuri naționale. Alții au declamat doveind că au învățat și în ce grad s'au cultivat la armată, iar alții au delectat publicul cu cântece naționale. La sfârșit pentru a sătisface dorinței publicului, talentatul artist a declamat cu un rar sentiment artistic *Rugămintea din urmă* și *Rea de plată*, de mult regretatul Gh. Coșbuc. Ovați și aplauze fenetice a fost rasplată bine meritată a simpaticului artist.

După producțunea atât de succesoare a vânătorilor a urmat jocul tinerimii, și a înuit până în zori.

Congresul avocaților români

Advocații români din Dacia superioară patruncând însemnatatea și bunele roade ale organizațiilor și înțelegând chemarea vremii s'au întrunit în zilele de 1 și 2 Februarie în congres pentru a se sfatui asupra tuturor problemelor nouă prilejuite cu belșug de mariile prefaceri ale zilelor ce străbatem.

Congresul compus din peste 100 avocați îl deschide nestorul avocaților români I. A. Preda în fața generalului Moșoiu care vădește prin aceasta că se interesează serios de toate manifestările vieții românești, a dlui A. Lazar ca reprezentant al Consiliului Dirigent, Andrei Bârseanu, Dr. Nicolae Comșa, prefectul județului Sibiu etc.

In cuvântul de deschidere dl Preda face o reprimere asupra rolului avocatului român din trecut, care a luat parte considerabilă în luptele noastre naționale. Afirma că pe lângă preoți și învățători, avocații au lucrat mai mult pentru desvotarea poporului român. Atunci, deci, când se pune baze statului român întregit și dator și avocatul să se organizeze și să-si formeze programul de muncă pentru viitor. Încheie cu exprimarea sentimentelor de iubire și devotament pentru cel mai mare român, Regele nostru Ferdinand I.

Congresul se constituie în urmă astfel: Președinte I. A. Preda, vicepreședinte Dr. Oct. Russu, secretar Dr. C. Bucșan, notari: Dr. Ch. Bânda, Dr. A. Bardosy și Dr. M. Grăma.

Secretarul Dr. C. Bucșan în cuvinte de caldă și înșuflare motivare propune și congresul primește cu aplauze frenetice să se transmită o telegramă de omagiu Inaltei Dinasti române, o telegramă de aderență colegială, biroului avocatului din Ilfov și una adunării comemorative din Iași ce se va înțelege în 6 Februarie (24 Ianuarie) cu prilejul aniversării principatelor române.

Şeful resortului de justiție Dr. A. Lazar în cuvântul său adresat primului congres al avocaților români schizează programul său de muncă și declară că va stări să înfățeze o justiție românească cinstită și independentă, având lipsă pentru aceasta și de concursul avocatului român care a purtat procesul secular al desrobirii neamului românesc. Acest proces l-a și căștagat, urmează acum înfăptuirea lui în scopul realizării unirii.

Generalul Moșoiu aflată cuvinte frumoase pentru a releva meritul advoaților români în luptele din trecut ale neamului și salută congresul în numele armatei române.

Președintele A. Bârseanu într-o alocuție mai lungă aprețiază rolul istoric al advoațului român, care a fost tribunul poporului. Scoate în relief fările marcante ale advoațului român ca *Avram Iancu, Barițiu, Papu Ilarian și Dr. I. Rațiu*. Închee cu esprimarea convingerii că generația de astăzi a advoaților români în munca de consolidare a neamului va fi vrednică de cea a antecesorilor.

Prefectul județului Sibiu, Dr. N. Comșa, se fericește că poate saluta în calitatea de prefect cel dintâi congres al advoaților români în sala comitatului pe a cărei păreți a atârnat până eră figurile sugrumatorilor neamului românesc.

Secretarul Dr. C. Bucșan într'un frumos espozit relată rolul advoațului român în trecut stăruind cu largi vederi și bogate cunoștințe asupra datorințelor celor așteaptă în prezent la clădirea nouui stat român. Prezintă totodată un proiect de moțiune.

Pentru pregătirea și studierea obiectelor puse în ordinea de zi se delegă 4 comisiuni. Ședința II se deschide în 2 Februarie la orele 9 și 30 m. și este de făță și premierul Dr. I. Maniu. Secretarul Dr. C. Bucșan ca referent al comisiunii I, arată într-o cuvântare mai lungă necesitatea înființării unei uniuni, care să fie gruparea advoaților români de dincoace de Carpați, ceea ce nu exclude ca și colegi de altă naționalitate să se asocieze pe baze naționale întrucât asocierea lor nu să fie interesul statului. Accentuează că congresului i revine numai dreptul de a se declara în principiu asupra înființării uniunii, rămânând desbaterea în amănunte a proiectului de statute în sarcina adunării de constituire a uniunii. — Proiectul de moțiune prezentat de Bucșan are următorul cuprins:

«Congresul advoaților crede că este necesar să se înființeze o Uniune a advoaților români din Ardeal și Banat, Crișana și Marmăta și să își exprime dorința ca Uniunea să își înceapă activitatea cât mai curând pentru a putea apăra interesele actuale care o reclamă. Se primește cu unanimitate».

Referentul comisiunii a II-a Dr. S. Motoc arată necesitatea înființării revistei juridice a uniunii advoaților. Chestiunea aceasta deslăunuește o serie de discuții, rezultatul căreia e că congresul o primește cu majoritatea sfidoitoare de voturi, hotărât a înființa o revistă juridică a uniunii chiar și atunci când resortul justiției va redigă o revistă iuridică. Comisiunea a treia raportează prin raportorul Dr. I. Fruma asupra organizărilor camerilor advoațiale. Proiectul lucrat de comisiune se primește cu mici modificări propuse de Dr. C. Moga.

Comisiunea a IV raportează prin raportorul Dr. Iencu asupra problemei în ce măsură și în ce chip să contribue advoații români la organizarea justiției. La discursiunea asupra acestei probleme a participat activ și ministrul internei Dr. I. Maniu, care spune că nu caracterul oficial al persoanei sale îi dă titlu să participe la desbatările congresului, ci calitatea de membru al congresului. Trecând în urmă la meritul raportului comisiunii declară că este absolut de acord cu întreg conținutul acestuia. Indeosebi, afă de necesară unificarea urgentă a dreptului de pe întreg teritorul României Mari. Admite că continuitatea de drept trebuie asigurată, relevă însă că instituțiunile de drept trebuie să emaneze și să fie productul firesc al felului de găndire a poporului. Dreptul trebuie să aibă caracterul național. Considerând că instituțiunile de drept din Ardeal și părțile mărginașe sunt de origine străină și impuse ba chiar octroiate poporului românesc, trebuie să ne fie obiectul celei dintâi ocupării a tinde ca de aceste instituții care să încătușească sufletul românesc, să că dușmanii noștri seculari în desperarea lor pasivă, crezând că în felul acesta ne vor face imposibil de a fi în funcție în funcție aparatul de stat. Față de această încercare e cu altă mai puternică datorință noastră a ne oferi serviciile cu cel mai mare fanatism național și abnegație de sine.

Dr. C. Bucșan face următoarele propunerii: Congresul advoaților români întrunit în Sibiu își exprimă dorința ca:

1. Să se ia măsuri pentru introducerea limbii române ca limbă oficială în magistratură

și pentru începerea cursurilor în română la universitatea din Cluj. Pentru pregătirea de conferenții la această universitate să se trimită tineri distinși la București și în alte centre ale Europei latine.

2. Deodată cu introducerea justiției românești toți advoații din Ardeal, Bánat, Crișana și Marmăta să fie obligați a depune noul jurământ de fideltate.

Oricărui advoat care dorește să-și continue activitatea în Ardeal, Bánat, Crișana și Marmăta, i se cere calificarea impusă de legile existente pe acest teritor.

3. Sunt incompatibile cu advoacatura funcțiunile de stat. Advoacatul care ocupa o funcție publică, să fie șters din lista advoaților, în mod vremelnic, până se dimite din acea funcție.

La desbaterea propunerii a treia după o discuție amănunțită ia cuvântul seful resortului de justiție Dr. Aurel Lazar, care anunță că vigoarea legii cu privire la incompatibilitate se susține nesurbită. Dispozițiile legii se referă la cazuri provocate de legislație. Situațile de prefacere nu pot fi considerate între cele admisibile în lege, doar situația de acum e fără precedentă. Fiind interes de ordin superior ca toții cei chemați să-și dea concursul la înțierea în funcție a vieții de stat — salus rei publicae — astăzi, de consult ca chestiunea aceasta să se ia dela ordină zilei și să se lasă la bună chibzuială a consilului dirigent, care la timp potrivit va lua demersurile necesare.

Congresul decide conform declarațiilor făcute de Dr. Aurel Lazar. Terminată fiind ordinea de zi, președintele mulțumește membrilor și încheie ședința.

Chemarea la arme

In unele cercuri se colportează știrea, că asențarea și înrolarea celor trei contingente, care s'a publicat în zilele trecute, s-ar face în vederea unei acțiuni ofensive a armatei, ce s-ar porni în timpul cel mai apropiat. Din loc competență suntem autorizați a desminți categoric aceste spovântări. Cele trei contingente au primit ordin de chemare în scopul de a forma o armată stabilită, pentru a restabili pe deplin și a menține ordinea internă, amenințată de primejdia unei tulburări bolșeviste.

Deasemenea suntem autorizați a constata că Consiliul dirigent va lăsa măsurile ca studenții chemați la arme să nu peșteră nici anul de studiu și nici terminul de examene, prin înrolarea lor.

Despre înlesnirile, ce li se vor face, ei vor fi avizati la vreme.

(Biroul presei.)

Stirile zilei

Numerar în loc de timbre. Ordonația Nr. 577, data de resortul finanțelor, scoate din circulație timbrele emise de statul ungur. Toate competențele de timbre pe acte publice sunt să se plăti de azi încolo în bani la oficile, unde se înainteză actele. Oficile acestea vor avea să transpună perceptoarelor competente la sfârșitul fiecărei luni tote sumele incasate din taxele de timbre. Cei ce își trimite actele prin poștă, au să plătească competențele la perceptoarul cel mai aproape, care va certifica platirea pe act.

Dorință deplină îndreptățită. Dela Orăștie primim următoarele: Consiliul Național Român din Oraștie a cerut la locurile competente ca Regimentul român Ardelean ce se înființează în Oraștie, să poarte numele aviatorului Aurel Vlăicu, care s'a născut lângă Oraștie, a făcut scăoalele aici, a fost primul aviator român ardelean și s'a jefit pentru neamul românesc.

Francezii în Banat. Cu mare insuflare sănătate primite trupele franceze sosite în Banat pentru a înlocui trupele sărbești. Acum nu au sosit în sfârșit și ziarele operte de sărbi timp de câteva luni.

Execuții. Ziarul Times publică un comunicat bolșevist, apărut în Petersburg, unde se spune, că membrii fostei case domnitoare din Rusia au fost impuși în urma unei sentințe aduse de un comitet ales anume. Între cei impuși se găsesc următorii: Marele duce Nico-

lae Nicolaevici, marele duce Paul Alexandrovici, unchiul țarului, o soră de-a țarului și alți doi membri.

Cancelarie advoațială. Aduc la cunoștință că mi-am deschis cancelarie advoațială în Ibașfalău (Eisab-topole) strada Kameier N. 2 și totodată am preluat cancelaria dlor Dr. Alexandru Morariu și Dr. Vasile Hossu. Dr. Vasile Albă, advoat.

Aviz. Cursurile la gimnaziul de stat în Sibiu se vor reîncepe Miercuri 12 i. c. st. n. la 2 ore p. m. În cadrul școalelor secundare evanghelice, care factorii competenți cu cea mai mare bucurie îl au pus la dispoziție. Studenții sunt provocăți să se prezinte punctual, pentru că aceia care în decursul de 8 zile de la terminul sus amintit nu se vor prezenta și întârzierea nu și vor putea fi motivă în mod acceptabil, se vor considera de repăși din școală.

La școală de moaște din Sibiu se deschide la 2/15 Februarie a. c. un curs nou, pe termen de cinci luni de zile. Doritoarele de a urma acest curs vor avea să se prezinte la școală până în ziua de 1/14 Februarie, aducând cu sine pe lângă albiturile de corp, căte două șorturi albe cu mâneci și căte o păreche de pantofi (căuci) mari. Taxa pentru curs e de 400 cor. Elevele care vor dovedi o îscușință deosebită, vor căpăta stipendii. Primarii sătești sănătoși și aduce la cunoștință publică acest lucru și a îndemna pe femei pentru îmbrățișarea acestor chemări. p. Șeful resortului de culte și instrucție publică: O. Ghibu, secretar general.

Notă. Resortul instrucției publice aduce la cunoștință studenților ardeleni că căminul studențesc din București se va deschide la 10 Februarie st. v. nu la 1 Februarie, cum fusese anunțat. Plecarea din Sibiu va fi la 9 Februarie.

O. Ghibu, secretar general.

Răscumpărare. Dl Dr. Vasile Stan prof. seminarist și a răscumpărat felicitările de ziua numelui, dând pentru fondul «Muzeul școlar Dr. Petru Span» 50 cor.

S-a pierdut în săptămâna trecută un condeiu «Fontain pen.» fără capac. Cine l-a găsit e rugat să îl predea prof. V. Stan (Piața Hermann Nr. 6) în schimbul unei recompense.

Daruri generoase. Absolventul de teologie Cornel Georgea din Bălan, a binevoit adăruit cor. 20 la Fondul G. Popp de Băsești pentru ajutorarea cu primele albituri, îmbrăcămintă și încălminte a acelor băieți săraci care se aplică la meseria; Gerhardt Schuster, a dăruit cor 20 la Fondul Episcopul N. Popea pentru masa învățăcelor meseriași; economul Ioan Galea și soția sa Maria n. Bres din Sădu au dăruit cor. 30, din cari căte 10 la Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace; la Fondul Aurel Vlăicu pentru stipendierea, tinerilor meseriași care își înmulțesc cunoșnătele în străinătate și la Fondul Onorar medicilor pentru căutarea medicală obligătoare săptămânală a tinerilor școlari și meseriași (ucenici calfe), cu vârstă între 14—20 ani de pe la orașe. Pentru daruri exprimă sincere mulțumite Vic. Tordășianu, președintul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Director: D-na M. Scholtes.

Marți și Miercuri: Pe urma milioanelor, dramă detectivă în 3 acte; Ziarul Mariei, dramă; Inamoranții, români, comedie într'un act. Excursiune de primăvară, de pe natură.

Incepând la ora 7 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Director: D-na Emil Toth.

Marți: Sindicatul sub pământ, mare spectacol în 5 acte, cu negru uriaș Magnus.

Incepând la ora 6 1/2 și 8 1/2 seara.

Publicațiune

Divizia 2 de vânători cumpără orce cantități de grâu, făină, păpușoi (cucuruz) fasole, mazăre, mălai, orz, ovăs și fân plătind costul lor imediat.

Prețul după învoială

Predarea se va face ori la Sibiu, ori la gara cea mai apropiată de locul unde se află produsele.

Ofertele scrise sau vorbite se pot adresa la:

(323) 10-10

Comandantul Diviziei 2 de Vânători
în localul Școalei de Cadetii din Sibiu.

Publicație

Divizia II vânători are nevoie de:

5000 mantale,
5000 tunici, 8-10
5000 pantaloni și
5000 capele.

În caz că nu se vor primi oferte pentru haine gata, divizia are nevoie de 24,000 metri postav gris închis (verde).

Condițiunile și modelele tip se pot vedea în toate zilele la biroul intendenței, școala de cadetii.

Şeful serviciului intendenței.

Sibiu, 29 Dec. 1918.

Intendant Major

Niculescu.

(25) 4-4

Se caută la depoul de artillerie din Mediaș (cu competențe de jandarm) un furier (manipulant), doi canceliști (se cere ca toți trei să posedă limba română și germană în scris și vorbire); trei măestri de artillerie (Artilleriemeister), cunoșători ai materialului de artillerie și cări posed limba germană în scris și vorbire, iar cea română spre a se putea înțelege; doi subofițeri de hărță (Bespannungss-unteroffiziere), cunoștințe în ale căror. Cunoșterea de limbi e lucru secundar. — Subofițerii reangajați vor fi preferați. — Reflectanții să se adreseze în scris, cu date personale, sau în persoană în: Mediaș, Str. Forkesch Nr. 7.

Intreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.
Sibiu, str. Cisnădiei 1-5

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materiilor brute, semi-fabricate și fabricate.

Legături comerciale internaționale.

Corespondență în limbile română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stimă

S. Ittu & Comp

Piese muzicale de Tib. Brediceanu**Doine și cântece românești pe teme populare.**

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cuciului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădăjă, dragi ne-avem.
Bădisor depărtător.
Cine m'aude cântând,
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjăit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducește I.
După ochi ca murele,
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ji cuibul,
Leagănă-te frunzulită.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducește II.
Ce vii, bade, târziu.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată,
Pe unde umbără dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzulită.
Auzi, mândro, cuci-ji cântă.
S'a dus cuciul de p'aici.

Caiet V.

Nou! Mă Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricică de pe apă.
Cântec haiducește III.

Bade, după dumneala.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sănătate pe pământ.

Nou!**Jocuri românești pe teme populare.**

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
A de eana II.
Tarina.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).

Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hălegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Hora (ca în Banat) II.

Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.

Brâu (Danju) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramureș.

Nou! Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 10— fr.

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.	Nr. 4. A lui Moș Marin.	Nr. 9. Cântec haidugește.
Nr. 1. Doina lui Sorin.	" 5. Melodrama.	" 9a. Solo de fluiere.
" 2. Mândruță cu ochii verzi.	" 6. Cântecul Ilenei.	" 10. Brâu.
" 3. Cântec din bâtrâni.	" 7. De masă.	" 11. Duet.
	" 8. Scenă.	" 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16— fr.

Rândunica, vals (ediția a doua)
Viorele, vals (ediția a doua)

Aurora, vals

Quadrille, pe motive românești

Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)

Hora (Do ♭ minor — Cis moll) (ediția a doua)

Nou! Hora (Re ♭ major — Des dur)

Hora (La ♭ major — As dur)

Lei 5-

5-

5-

5-

5-

4-

4-

4-

4-

Pieșele epuizate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRARIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Șpan

conferență cetăță la congresul invățătorilor gr.-or. români din Biharia : : de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa delă Jerihon

omilii și evanđeile bisericești
de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.